

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 10 lutego 2023 r., której wydanie przyjmuje się fikcyjnie w związku z niezajęciem stanowiska przez EPSO przez ponad cztery miesiące, i na której podstawie oddalono zażalenie złożone w dniu 10 października 2022 r. w rozumieniu art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

- Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przepisów prawnych regulujących system językowy w instytucjach europejskich. Egzamin pisemny i ustny został przeprowadzony w języku obcym (angielskim i francuskim), a nie w języku ojczystym strony skarżącej, co przeszkodziło w dokonaniu właściwej oceny jej umiejętności, ponieważ na wynik egzaminu miał wpływ również poziom jej znajomości językowych. Z tego wynikało ponadto naruszenie art. 27 regulaminu pracowniczego.
- Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady równego traktowania kandydatów, braku obiektywnej oceny kandydatów (orzecznictwo Glantenay) oraz naruszenia art. 5 akapity pierwszy i trzeci załącznika III do regulaminu pracowniczego. Niektórzy z nich powtórzyli bowiem egzamin pisemny, którego poziom trudności był wówczas znacznie niższy.

Porównanie kandydatów podczas egzaminów etapu oceny zintegrowanej było utrudnione, ponieważ komisja konkursowa nie sprawdziła wcześniej prawdziwości oświadczeń zawartych w ocenie zdolności (Talent Screener).
- Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i związanej z nim zasady równości stron postępowania (art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), ponieważ strona skarżąca nie była w stanie poznać pełnego uzasadnienia wykluczenia jej z konkursu przed wniesieniem skargi. Obejmuje to również naruszenie zasady równości broni w postępowaniu sądowym.
- Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 5 akapity piąty i szósty załącznika III do regulaminu pracowniczego, w zakresie w jakim komisja konkursowa nie umieściła na liście rezerwy kadrowej co najmniej dwukrotnie większej liczby kandydatów od liczby stanowisk, na które ogłoszono konkurs.
- Zarzut piąty dotyczący naruszenia ogłoszenia o konkursie, art. 5 akapit pierwszy załącznika III do regulaminu pracowniczego, a w konsekwencji dotyczący oczywistego błędu w ocenie, ponieważ w konkursie AD 7 oceniano również predyspozycje kandydatów do zarządzania, podczas gdy kryterium to było zastrzeżone wyłącznie dla konkursu AD 9.
- Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasad, o których mowa w wyroku Di Prospero/Komisja oraz naruszenia art. 27 regulaminu pracowniczego i zasady równości, ponieważ ogłoszenie o konkursie nie zezwalało na udział w dwóch konkursach dla AD 7 i AD 9, podczas gdy automatycznie przeniesiono na listę rezerwy kadrowej AD 7 kilku kandydatów, którzy zgłosili się do konkursu AD 9.
- Zarzut siódmy dotyczący naruszenia zasady równego traktowania kandydatów i braku obiektywizmu w ocenie z powodu braku stałego charakteru komisji egzaminacyjnej z powodu częstych zmian w składzie komisji egzaminacyjnej oraz braku „shadowing” ze strony przewodniczącego.

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2023 r. – Casal sport/EUIPO – Tennis d’Aquitaine (CITY STADE)

(Sprawa T-220/23)

(2023/C 223/47)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sports et loisirs (Casal sport) (Altorf, Francja) (przedstawiciel: C. Pecnard, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Tennis d’Aquitaine SAS (Ambares, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy CITY STADE w kolorach czerwonym i białym – unijny znak towarowy nr 11 945 581

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 lutego 2023 r. w sprawie R 179/2022-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i stwierdzenie wygaśnięcia unijnego znaku towarowego CITY STADE nr 11 945 581 dla wszystkich towarów;
- tytułem ewentualnym, po stwierdzeniu nieważności zaskarżonej decyzji, przekazanie sprawy Drugiej Izbie Odwoławczej EUIPO celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie właściciela znaku kosztami niniejszego postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniami przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2023 r. – VZ/Parlament

(Sprawa T-223/23)

(2023/C 223/48)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: VZ (przedstawiciel: adwokat J.-M. Benítez de Lugo Guillen)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji przewodniczącej Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2023 r. i decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2023 r., uznających za nękanie psychiczne zachowanie skarżącej wobec jej trzech asystentów parlamentarnych, za co skarżąca ukarano: a) utratą prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres pięciu dni oraz czasowym zawieszeniem uczestnictwa w pracach Parlamentu na okres pięciu dni w związku z nękaniami psychicznymi doznanymi przez asystenta parlamentarnego A); b) czasowym zawieszeniem uczestnictwa w pracach Parlamentu na okres piętnastu dni w związku z nękaniami psychicznymi doznanymi przez asystenta parlamentarnego B); c) utratą prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres dziesięciu dni oraz czasowym zawieszeniem uczestnictwa w pracach Parlamentu na okres dziesięciu dni w związku z nękaniami psychicznymi doznanymi przez asystenta parlamentarnego C;
- stwierdzenie nieważności wszelkich aktów poprzedzających, powiązanych lub będących konsekwencją sankcji nałożonych na skarżącą;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niedochowania terminów proceduralnych poprzez naruszenie art. 4.2 i 11.1 decyzji Prezydium z 2 lipca 2018 r. w sprawie funkcjonowania Komitetu doradczego rozpatrującego skargi dotyczące nękania psychicznego lub molestowania seksualnego z udziałem posłów do Parlamentu Europejskiego, oraz trybu rozpatrywania tych skarg.